

9. STRIDIGHEDER MELLEM STATER, DER HAR UNDERTEGNET PROTOKOLLEN,
OG STATER, DER IKKE HAR UNDERTEGNET DEN.

Artikel 16.

Med Hensyn til Bilæggelse af Stridigheder, der opstaar mellem en Stat, der har undertegnet Protokollen, og en eller flere Stater, der ikke har undertegnet og ikke er Medlemmer af Folkeforbundet, har man maattet afpasse det ny System efter det tidligere System.

For at de undertegnende Stater kunde nyde godt af de væsentlige Fordele, Protokollen frembyder, idet den forbyder alle Angrebskrige, har det været nødvendigt at bringe Reglen i Pagtens Artikel 17 i Samklang med Protokollens Bestemmelser. Det er derfor blevet bestemt, at de Stater, der ikke har undertegnet Protokollen og ikke er Medlemmer af Folkeforbundet, under en Konflikt med en Stat, der har undertegnet Protokollen, skal opfordres til at rette sig efter den nye Fremgangsmaade med redelig Bilæggelse, og i Tilfælde af, at de afslaar at gøre dette og griber til Krig mod en Stat, der har undertegnet Protokollen, hjemfalder de til de i Pagtens Artikel 16 omhandlede Tvangsmidler, under de Betingelser, som omhandles i denne Protokol.

Der er ikke ændret noget i den i Pagten fastsatte Ordning om Bilæggelse af Stridigheder mellem Stater, der er Medlemmer af Folkeforbundet, og af hvilke den ene har underskrevet Protokollen, medens den anden ikke har gjort det. Det retlige Baand, Pagten knytter mellem disse Parter, berettiger ikke de undertegnende Stater til uden videre at anvende den ny Fremgangsmaade med fredelig Bilæggelse overfor Medlemsstater, der ikke har undertegnet Protokollen. Alt hvad de undertegnende Stater er berettigede til at vente af disse andre Stater er, at Raadet vil give disse Lejlighed til at følge denne Fremgangsmaade, og det maa da haabes, at de vil gøre det. Men man kan kun tilbyde disse Stater at følge den ny Fremgangsmaade; de kan ikke tvinges dertil. Hvis de afslaar det og foretrækker at anvende den i Pagten fastsatte Fremgangsmaade, kan Tvangsmidler ikke anvendes mod dem.

Den Løsning, der ovenfor er blevet antydnet for Stater, der er Medlemmer af Folkeforbundet, men ikke har undertegnet Protokollen, synes at ligge saa nær, at den ikke kræver særlig Omtale i Teksten. Der blev imidlertid fremsat Forslag derom, men efter de fremkomne Redegørelser trak Forslagsstillerne deres Forslag tilbage, idet de erklærede, at de vilde være tilfredse med den ovenstaaende Omtale af Emnet.

Ved første Øjekast kan Forskelligheden i den foreslaede Behandlingsmaade af Stater, der ikke har undertegnet Protokollen og ikke er Medlemmer af Folkeforbundet, og Stater, der ikke har undertegnet Protokollen, men er Medlemmer af Folkeforbundet, vække nogen Forbavselse, for det kunde synes, at de undertegnende Stater paalægger de førstnævnte større Forpligtelser end de sidstnævnte. Dette er imidlertid kun tilsyneladende. I Virkeligheden lægger de undertegnende Stater ingen Forpligtelser paa nogen af de to Klasser af Stater. De kan ikke gøre det, fordi denne Protokol er *res inter alios acta* for alle Stater, der ikke har undertegnet, hvad enten de er Medlemmer af Folkeforbundet eller ikke. De undertegnende Stater paatager sig kun Forpligtelser indbyrdes med Hensyn til den Maade, hvorpaa de vil optræde, dersom en af dem kommer i Konflikt med en tredje Stat. Men medens de i mulige Konflikter med en Stat, der ikke har undertegnet og staar udenfor Folkeforbundet, staar fuldstændig frit med Hensyn til at tage en hvilken som helst Forholdsregel, er deres Handlefrihed i Konflikter, der maatte opstaa mellem dem og Stater, der ikke har undertegnet Protokollen, men ligesom de selv er Medlem af Folkeforbundet, i nogen Grad indskrænket, fordi begge Parter er bundet ved de af Pagten følgende retlige Forpligtelser.